

خانه / هنر / هنرهای کاربردی / پوشاک دوره قاجار

نویسنده: سهیلا شهشهانی

ناشر: فرهنگسرای میردشتی

نوبت چاپ: چاپ اول - ۱۳۹۶

تعداد صفحه: ۲۶۲ صفحه

خصوصیات ظاهری: قطع رحلی | جلد شومیز | کاغذ گلاسه

شابک: 9786004000208

کد محصول 32524 دسته‌بندی‌ها طراحی لباس, کلیات هنر, هنر, هنرهای کاربردی

این کتاب را با دیگران به اشتراک بگذارید

کتاب «پوشاک دوره قاجار» تألیف سهیلا شهشهانی است. در مقدمه‌ی این کتاب می‌خوانید: «در دنیای یکپارچه‌ی کنونی، این پدیده از ارزش اقتصادی و در نتیجه سیاسی بسیاری برخوردار بوده است. مردم خود را می‌پوشانند تا از دیدگاه‌های خویش سخن بگویند و به همین دلیل است که لباس مسئله‌ی سال‌های آینده نیز خواهد بود. امید فراوان دارم که این کتاب تخیل خواننده را به تحرک وادارد تا آنان به کسانی بیندیشند که این لباس‌ها را پدید آورده‌اند، و نیز به همه‌ی انسان‌هایی که در سرتاسر دنیا وقت بسیاری را در تولید پارچه، بریدن، دوختن و تعمیر و رفوی آن سپری کردند تا با شرایط زمانی و نیازها و خواسته‌های افراد زمان خود همسو و هماهنگ شود.

پارچه و لباس همواره وسیله‌ای برای برقراری پیوند میان انسان‌ها، متحدکردن آنان به منظور نشان‌دادن اهداف، مشابهت‌ها و تفاوت‌هایشان بوده است. در همین راستا امیدوارم کتاب حاضر برای علاقه‌مندان به این هنر دستی شگفت‌انگیز شناخت بیشتری به ارمغان آورد و آنان را به تشریک مساعی بیشتری در این زمینه تشویق و ترغیب کند.»

گزیده‌ای از کتاب

«طبق نظر پولاک فقط جشن‌های روز نخست سال نو جنبه‌ی مذهبی داشت و از روز دوم جشن عمومی شروع می‌شد. همه لباس نو می‌پوشیدند و مردم در لباس‌هایی با رنگ‌های روشن به این طرف و آن طرف می‌رفتند. در میان آن رنگ‌ها سبز، زرد، آبی و قرمز خیلی مشخص بود و بیش از سایر رنگ‌ها مورد استفاده قرار می‌گرفت. نخست‌وزیر، وزیر جنگ و سایر مقامات عالی‌رتبه با لباس‌های مخصوص خود دور آن‌ها حلقه می‌زدند. سفیران لباس رسمی خود را می‌پوشیدند و کارمندان سفارتخانه‌های متبوعشان آن‌ها را احاطه می‌کردند. البته زنان مثل همیشه زیر پوشش چادرهای تیره‌رنگ بودند.»

کتاب «پوشاک دوره قاجار» در انتشارات فرهنگسرای میردشتی چاپ شده و در اختیار علاقه‌مندان به هنر و طراحی لباس قرار گرفته است.

۱۳:۰۳

فرهنگی بدون سابقه ایجاد نمی‌شود. سابقه فرهنگی ایران باستان پرآوازه‌تر از آن است که در صدد اثباتش برآیند. سخن آن است که نمی‌توان تصور کرد که این پیشینه فرهنگی غنی در زمان سقوط ساسانیان و ورود مسلمانان به ایران، کاملاً نابود و رشته پیوند فرهنگی ایرانیان کلاً قطع شده باشد. آنچه در ذهنیت و باورهای انسان‌ها ریشه گرفته و جزئی از وجودشان شده است، با تغییر حکومت‌ها به یکباره فراموش نمی‌شود. نمی‌توان انسان‌ها را به یکباره از سابقه فرهنگی و باورهایشان بر کند. این کار فقط با ماشین بدون احساس و درک و دلبستگی و عقل و شعور امکان‌پذیر است نه با انسان، موجودی پیچیده و دارای تمامی آن توانایی‌ها. باورها و فرهنگ‌ها ممکن است بنا بر موقعیت سیاسی و فرهنگی نوظهور، مدتی پنهان شود و بروز ظاهری نداشته باشد، ولی سرانجام، آهسته آهسته از پس پرده‌ها رخ خواهد نمود و با دنیای بیرون به تعامل بر خواهد خاست